

РЕШЕНИЕ

№ 3271

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2219** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Д. Й. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Г. Г. – САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, против Решение № 1406 от 20.12.2021 г. по АНД № 20211110211739 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 94-ти състав, с което е потвърдено издаденото Наказателно постановление № 21-4332-010077 от 21.05.2021 г. (НП), издадено от Г. В. Б. – Началник – група към СДВР, ОПП, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 3 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Жалбоподателят иска от настоящия касационен състав отмяна на атакуваното решение като неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено процесуално нарушение, както и отмяна изцяло на издаденото НП. Претендира направените разноски пред двете инстанции.

В съдебното заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата и

моли решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, ОПП – редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага съдебното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София-град, като извърши преглед на обжалваното съдебно решение, във връзка с наведените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, констатира следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения законов срок и от страна по първоинстанционното съдебно производство, за която решението е неблагоприятно, поради което се явява ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд, въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, е възприел за установена описаната подробно в обжалваното решение фактическа обстановка, която се възприема и от настоящия състав. Установено било, че на 27.04.2021 г. около 19:50ч в [населено място] на кръстовището на [улица]с [улица]и [улица]посока изход от [населено място], при червен сигнал на светофарната уредба в лявата пътна лента бил спрял лек автомобил марка "БМВ", модел "320 ЦИ" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. С. К., управляван от касационния жалбоподател И.. При подаване на зелен сигнал на светофарната уредба последният потеглил рязко, като подал повече газ, в резултат на което настъпила загуба на сцепление на задните гуми на автомобила и автомобилът поднесъл в дясната пътна лента, след което автомобилът продължил движението си. По този начин касаторът е извършил рязка маневра и преднамерено е извадил МПС извън контрол чрез презавиване, довело до загуба на сцепление на задните гуми – дрифт. Движението на автомобила е възприето от изпълняващите служебните си задължения служители в ОПП, СДВР, които се установява да са били свидетели на мястото на нарушението.

Съдът е кредитирал събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред. Направил е също извод и за компетентността на органите, издали АУАН и НП. Обсъдил е подробно и показанията на разпитаните свидетели, като е дал вяра на актосъставителя и на другия полицаи от патрулната кола, като е обяснил защо не кредитира показанията на свидетелите на жалбоподателя. Посочил е като неоснователни всички възражения на жалбоподателя за възможни причини, довели до поднасяне на автомобила в съседната лента, като правилно е установил промяната в защитата на жалбоподателя от твърдения за техническа неизправност на управлявания от него автомобил до твърдения за виновно поведение на друг участник в движението, изложени от неговите свидетели.

Посочил е, че именно чрез извършването на рязка маневра се е достигнало до загуба на сцепление на задните гуми и лекият автомобил се е завъртял, както и че деянието, обявено за административно нарушение, е извършено при пряк умисъл – жалбоподателят е съзнавал противоправния характер на поведението си – че се намира на път, отворен за обществено ползване, който следва да използва единствено

по предназначение – за превоз на хора и товари, но въпреки това е решил да демонстрира възможностите на автомобила и собствените си такива на водач, прилагайки техники на рисковото шофиране.

Съдът е обсъдил и приложението на чл. 28 ЗАНН, като е приел, че в конкретния казус не е налице маловажност на случая, тъй като процесният случай не се откроява с по-ниска обществена опасност от останалите такива, но пък конкретното деяние по чл. 104б, т. 2 ЗДвП се отличава с по-висока степен на обществена опасност от останалите такива, поради което са предвидени завишени санкции, както и че АНО правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на констатираните факти и след анализ на събраните доказателства, първоинстанционният съд е достигнал и до законосъобразния извод за наличие на осъществено от страна на жалбоподателя нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция намира възраженията на касатора да неоснователни.

При постановяване на решението районният съд е осъществил пълно съдебно следствие – събирането на писмени и гласни доказателства. От тях безспорно се установява, че твърдяното нарушение, описано в АУАН и в НП, е извършено от касатора. От съдържанието на НП е видно, че касаторът е санкциониран именно за това, че използва пътищата, отворени за обществено ползване, не по предназначение, като ясно и точно са описани извършените от него действия – „извършва рязка маневра, като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез прзавиване, довежда до загуба на сцепление на задните гуми – дрифт“. Този метод на управление на превозното средство несъмнено представлява ползване на път, отворен за обществено ползване, за друга цел, несъобразена с предназначението му за превоз на хора и товари. Противно на застъпеното в касационната жалба становище, че управлението на автомобила с използването на такава техника (дрифт) само по себе си не представлява ползване на път за обществено ползване не по неговото предназначение.

Освен в приложените писмени доказателства, индиции за подобно неправомерно управление се съдържат и в показанията на разпитаните служители от ОПП към СДВР, станали очевидци на рисковото управление от страна на касатора в настоящото производство. Поради изложеното съдът намира, че водачът е осъществил виновно приписаното му нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП. Съдебният състав не възприема хипотетичните твърдения, изложени в касационната жалба, за наличие на други фактори, които биха могли да бъдат причина за поведението на превозното средство на пътя. Деянието не разкрива белезите на маловажно нарушение и закономерно е било санкционирано по реда на чл. 175а, ал. 1 ЗДвП. Обществената опасност на така осъщественото административно нарушение е значителна с оглед механизма, по който са извършено деянието, като от него може да се обосновават изводите за виновно поведение на нарушителя.

В този смисъл съобразно предпоставките на чл. 221, ал. 2 АПК съдът изцяло споделя мотивите на първоинстанционният съд и препраща към тях, без да е необходимо тяхното преповтаряне. Изводите на първоинстанционният съд са и в съответствие със съдебната практика по сходни дела, като изложените в този смисъл мотиви също се споделят от настоящия съдебен състав.

По изложените обстоятелства неоснователни са доводите в касационната жалба за неправилност на обжалваното решение. Изложеното дотук налага да се приеме, че решението на районния съд е валидно и допустимо. При постановяването му не се констатира нарушение нито на материалния, нито на процесуалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода от делото на касатора не се следва присъждане на разноски по делото.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1406 от 20.12.2021 г. по административно наказателно дело № 20211110211739 от 2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.